

Inspirací pro sběr dat a sledování různých aspektů fungování vzdělávacího systému jsou mezinárodní šetření realizovaná v České republice od 90. let. Debata se často stáčela k šetření PISA a možnost využití eventuálních dalších získaných dat byla porovnávána s možnostmi závěrů, které už šetření PISA poskytlo. PISA poskytla řadu údajů o vlivu socioekonomického zázemí žáků a škol na výsledky žáků v testování kognitivních schopností.

B. Zjištěné příklady dobré praxe

Zpřístupnění získaných datových souborů pro provádění analýz dalšími uživateli, např. datové soubory PISA jsou využívány pro dodatečné analýzy vzdělávacího systému také v akademické sféře.

C. Kde jsou hlavní zjištěné problémy

Hlavním závěrem setkání je konstatování neuspokojivé situace v oblasti koordinace sběrů dat o vzdělávacím systému, nedostatečná spolupráce odborníků v oblasti státní správy a v akademické sféře, malá vzájemná důvěra jednotlivých aktérů a nízká propojenost různých informačních systémů. Část odborníků především z akademické sféry poukazuje na to, že dle jejich názoru existuje dostatečná evidence o tom, že v ČR má rodinné zázemí žáků příliš velký vliv na jejich vzdělávací dráhu, a že státní správa dostatečně nereaguje na publikovaná zjištění.

D. Kde jsou zjištěné dílčí problémy

Je zřejmé, že pouze PISA pro potřebný monitoring situace v oblasti rovnosti ve vzdělávání nepostačuje. Indikátory socioekonomického statusu PISA nejsou považovány za natolik přesné, aby měly dostatečnou vypovídací hodnotu, a bylo by potřeba je lépe specifikovat, aby lépe odpovídaly aktuálním rozdílům v životním stylu různých vrstev české společnosti. Dále by bylo potřebné mít reprezentativní údaje na úrovni regionů, různých skupin žáků (např. etnické menšiny, cizinci) a dalších věkových kohort (např. žáků ve středním vzdělávání). Postrádána jsou také data longitudinálního charakteru, která by umožnila sledování žáků v určitých fázích průchodu vzdělávací soustavou.